

Lungu Lavinia, născută la 19.07.1988 în Timișoara, Romania

Ma numesc Lavinia si am 22 de ani. Locuiesc in Timisoara si sunt studenta la Facultatea de Stiinte Economice la Universitatea de Vest in anul 3.

Am crescut intr – o familie ortodoxa, iar parintii mei L-au intalnit pe Dumnezeu in urma cu aproximativ 4 ani in urma unor experiente personale si au hotarat sa faca legamant cu Dumnezeu in apa botezului la Biserica Baptista Maranata din Timisoara.

Mama incepuse sa ma cheme cu ea la biserica, dar eu nu prea eram incantata de aceasta idee din cauza vietii pe care o duceam.

Ajunsă la liceu, la vârsta adolescenței, colegi și prieteni noi cu care trebuia să leg relații de prietenie, am început să fumez pentru a fi acceptată în grup, și probabil că era în capul meu și ideea de a fi cât mai cool în fața celor din jurul meu. Îmi placea să fiu în centrul atenției. Am început să experimentez tot felul de “lucruri noi” cum ar fi cluburile din Timisoara, nopți nedormite, minciuni peste minciuni, absente la școală.

Începusem să abordez alt stil de viață cautând și dorind independența, libertate, dragoste, atenție, fără a mai acorda importanța părinților sau a ceea ce aveau ei de spus. La un moment dat îmi era suficient să vin acasă pentru a – mi schimba hainele și pentru a le cere bani părinților și o luam de la capăt, urmand să mă vad cu ei abia a doua zi.

Frecventând party – urile în fiecare weekend am început să cunosc tot felul de oameni, să intru în tot felul de anturaje care mai de care, oameni care m – au influențat într – un mod negativ, dar toate acestea îmi ofereau acea împlinire de – o clipă după care tanjeam atât de mult.

Îubeam din ce în ce mai mult banii și pentru că nu mai doream să depind financiar de părinții mei, ajunsă la facultate am început să lucrez. După ce am schimbat câteva locuri de muncă (secretară și vânzătoare la un magazin de haine) m-am angajat ca să ospătară la o cafenea din oraș. Acolo ajunseseam să fiu în stare să fac aproape orice pentru a – mi satisfac toate nevoile din punct de vedere financiar.

Puneam mare preț pe felul în care arătam, ce firmă aveau hainele pe care le purtam, cât valorau, parfumuri scumpe și pentru că asta conta pentru mine, oamenii pe care îi aveam în

jurul meu ma apreciau si ei pentru tot ceea ce aveam, ceea ce izbea ochiul, nemaifiind interesati de ceea ce era in interiorul meu.

Viata mea se rezuma la petreceri, bani, distractii, cumparaturi la mall si o multime de vicii.

La un moment dat, in vara anului 2009, m – am trezit singura, cu sentimente profunde pentru un barbat care nu mai era in viata mea, o multime de restante la facultate, o relatie foarte rea cu parintii mei, dezamagita de tot ce era in jurul meu, goala, pustiita, fara niciun rost pe acest pamant.

Atunci mi – am dat seama ca singura solutie la problemele mele era Dumnezeu. Am hotarat sa vorbesc cu mama, sa ii spun toate problemele cu care ma confrunt si am mers la unul din pastorii Bisericii Maranata pentru o rugaciune speciala.

Dupa acea rugaciune m – am simtit mult mai bine, dar nu am avut puterea necesara sa renunt la tot ceea ce eram eu si am continuat sa traiesc ca si pana atunci, dar incepusem sa merg mai des la biserica.

Intr –o duminica dimineata, imi amintesc ca se facuse un anunt in biserica, era nevoie de voluntari pentru saptamana urmatoare pentru a organiza o seara de film in curtea bisericii. Din dorinta de a face si eu ceva bun pe acest pamant, m – am inscris ca si voluntara. Acolo i – am cunoscut pe Doru si Ronela Herdean, cei care erau organizatorii acelei seri de film.

Inainte de a intra in curtea bisericii, in interiorul meu s – a dat o lupta foarte mare, pur si simplu nu puteam intra pe poarta, ceva din mine spunea sa nu intru si imi veneau in minte tot felul de motive pentru care sa ma intorc acasa, apoi imi aminteam ca am promis ca merg, oamenii aceia aveau nevoie de ajutorul meu, si intr – un final am reusit sa inving aceste ganduri vorbind cu mama la telefon si incurajandu – ma sa intru pe poarta.

Am facut schimb de numere de telefon cu Ronela si am continuat sa ne vedem la intalnirea de grup la ea acasa. Continuand intalnirile cu ea, am ajuns fara sa – mi dau seama la o seara de rugaciune. Nu stiam ce caut acolo, pentru ca eu nu stiam sa ma rog, eu aveam un Dumnezeu de sarbatori, un Dumnezeu de care imi aminteam doar atunci cand aveam nevoie sa ma ajute cu ceva.

Am inceput sa spunem fiecare motivele pentru care dorim sa ne rugam si am inceput a ne ruga pe rand.

Ajunsesem si eu la rand (eram ultima) si am inceput sa vorbesc cu Dumnezeu, sa ii spun durerile mele, sa ii spun ce simt, cum ma simt...(dupa cateva clipe a venit Ronela langa mine si a pus mana pe spatetele meu, pe partea stanga in dreptul inimii si am simtit o caldura puternica, parca imi ardea inima)...plangeam si atunci am recunoscut ca am nevoie de El si ca doresc sa nu Il mai supar, sa nu Il mai fac sa planga pentru fiecare greseala a mea, doream sa - mi arate calea pe care trebuie sa merg. Nu stiam exact ce se intampla cu mine, de fapt, tocmai ii dadusem lui Isus viata mea pentru totdeauna!!!

In acel moment, Dumnezeu m - a transformat complet: modul de a gandi, de a simti, de a ma comporta, absolut totul a fost schimbat!!! Ma simteam usurata, lasasem la cruce toate poverile pe care le - am carat cu mine 21 de ani. Eram cea mai fericita, gasisem dragostea, pacea, fericirea, implinirea, pe care le cautam de atata timp. Imi este asa de greu sa pun in cuvinte ce am simtit atunci...cu siguranta a fost cel mai frumos moment din viata mea de pana acum.

Ajunsesem acasa destul de tarziu, nu mai stiu cat arata ceasul, dar stiu ca a doua zi trebuia sa merg la lucru. Nu am reusit sa dorm prea bine de atata fericire, iar la ora 8 dimineata cand am intrat in cafenea, totul imi era strain, nu mai era locul meu acolo. I-am spus kolegei mele ca m - am pocait, ca m - am impacat cu Dumnezeu si ca renunt la tot ce imi aducea atatia bani(faceam tot felul de smecherii pentru bani), mi - am dat demisia, iar ea incepuse sa imi spuna ca am innebunit. La fel au reactionat toti prietenii mei, nu le venea sa creada ce mi s - a intamplat, era confuz si ciudat pentru ei, nu puteau intelege minunea pe care Dumnezeu a facut - o in viata mea.

Eram trista pentru ca nu puteau sa se bucure impreuna cu mine! Din contra, eram bataia lor de joc, dar Dumnezeu m - a intarit si mi - a dat putere!!! El m - a binecuvantat cu prieteni adevarati, multi frati si surori, o familie numeroasa, familia Domnului Isus!!!

Am facut legamant cu Dumnezeu in apa botezului pe data de 13 decembrie 2009 si a fost un moment unic in viata mea: m – am casatorit cu Isus!!! Sunt si ma simt cea mai fericita!

Gand: *Daca cautati dragostea, fericirea sau implinirea, vreau sa va spun ca doar la Dumnezeu o veti gasi cu adevarat...orice altceva ofera numai satisfactie de moment care apoi te pustieste.*

Nu mai amana momentul intalnirii personale cu Isus, pentru ca pe acest pamant suntem calatori si nu stim cand se va sfarsi calatoria!

Nu rata vesnicia in ceruri pentru lucruri desarte!!!! Cauta – L pe El!!! Amin

Lungu Lavinia, 09.06.2010